

זמני כניסת ויציאת השבת
עפ"י לוח עתים לבניה

בני ברק	ירושלים	נתיבות	הדלקת נרות
19:22	19:07	19:14	19:14
20:27	20:24	20:25	צאת השבת
21:12	21:09	20:57	רבינו תם

בזכות נשים צדיקות

גיליון 12

פרשת בהעלותך תש"פ | יש לשמור על קדושת הגיליון!

קוה אל ה'

מי שברא יום ברא פרנסתו

"מִלְפָּנֵינוּ מִבְּהֵמוֹת אֶרֶץ" (איוב לה, יא), הקב"ה שתל תכונות יחודיות בבעלי חיים כדי שנלמד מהם. מכולם מתיחדת הנמלה, שנאמר בה: "לֶךְ אֶל נְמֻלָּה עֲצֵל, רְאֵה דְרָכֶיהָ וְחֻכָּם" (משלי ו, ו). אחד הלמודים המאלפים מאורחותיה, שהיא חיה ששה חודשים וכל מאכלה חיטה ומחצה, והיא אוגרת בכפיתיות, רצה כל העת, סוחבת בעמל גרגרים הגדולים ממנה וכבדים ממשקל גופה. מי ראה נמלה נחה! מעשה ומצאו במחילתה שלוש מאות כור, כמה מליוני גרגרים יש בשלוש מאות כור, לכמה רבבות שנות חיים יספיקו. ומדוע, כי מקווה ומיחלת, אומרת: שמא יגזור עלי הקב"ה חיים!

איזה בטחון עז בבורא עולם! שמא תזכה לנס חריג, שלא זכתה לו בריה בעולם! ממש: "הרחב פיך, ואמלאהו!" כמה יש לנו ללמוד ממנה ארחות אמונה ובטחון!

והיא צודקת: היפלא מה דבר, הן כל יכול הוא!

ואנו אומרים: נמלה נמלה, שבי, תנוחי, קחי פסק זמן. אין לך פנאי? את רדופה? מדוע, משום שחייבת את להספיק, שמא יקצוב לך הקב"ה חיים-

מה את סבורה, שחיים יקצוב לך, ומזון לא יקצוב?! ...

אבל נמלה פותה היא, לא חושבת עד הסוף.

אז מילא, הנמלה-

אבל אנחנו מה?!

מדוע אנו רדופים?

מדוע אנו איננו מבינים, כי מי שברא יום ברא פרנסתו! ...

(והגדת)

פנינה לנשמה

עמור של קדושה

גודל חסידותו ופרישותו של הגה"ק רבי ישראל אבוחצירא, הבבא סאלי זצ"ל, ידוע ומפורסם בשער בת רבים. דרגות הקדושה שדרש מעצמו, היו מעל השגת אנוש. אולם בדבר אחד ויחיד, דרש הרב הקפדה יתרה גם מאחרים - הלא הוא הנהגת הצניעות כראוי. בענין זה, סבר שאסור שתהיינה פשרות! כל יהודי חייב להשתדל אפילו מעבר לכוחותיו!

בני הבית חשו על כל צעד ושעל, איך חיל ורעדה אוחזים את אביהם הקדוש בכל חשש כלשהו לסטייה מגדרי הצניעות. במקרה כזה, היה הוא, בכבודו ובעצמו, נגש, מוכיח, מסביר ומתקן את הטעון תקון, עד שטהרת הצניעות השביחה את רצונו.

לא אחת בקשו משמשיו הנאמנים, שלא יטריח את עצמו, והם יודיעו בשליחותו את דעתו הקדושה. אך הרב עמד על דעתו בתוקף, ופעם אף נמק את דרכו באמרו: על הצניעות עומד העולם! זהו יסוד הבנין שלו. ללא הקפדה ראויה על הצניעות, אין "אתה בחרתנו מכל העמים" אין "אהבת אותנו" אין "רציית בנו"... בנושא חמור כזה, אינני סומך על אחרים, אינני מוסר הודעות על ידי שליחים... (עולמות של טוהר)

פינת ההלכה

◆ **רוחב החצאית** – חובה להיזהר ברוחב החצאית שתטשטש את צורת הרגל בכל מצב ותנועה וכגון: בהליכה או בעליה במדרגות וכדומה. ולכן אין ללכת בגיזרה צרה או ישרה גם בתוספת קפל למטה, אלא צריך ללכת בגזרות רחבות (כגון: כיווצים או קפלים או גזרות מתרחבות)

◆ **מקום החצאית** – התחלת החצאית צריכה להיות במותניים, לא למטה מהמותן ולא מעליו.

◆ **סגירת החצאית** – סגירת החצאית צריכה להיות ע"י רוכסן צדדי או אחורי באורך הדרוש בלבד לצורך הלבשה.

לבת שלום ומבורך!

סיפור לשבת

הצעקות שפעלו ישועות

מספר הרב דוד פריוף שליט"א: לפני כתשעה חודשים שהיתי כשבועיים בארה"ב באחת מהקהילות הידועות ברובע קווינס. בתפילת הנץ של שבת קודש, כיבדוני להיות שליח ציבור בתפילת שחרית. בחסדי ה' התפילה עברה בנעימות ועל מי מנוחות, אך בעת פתיחת ההיכל, עת גרסתי בקול ובניגון את קטע הזוהר המפורסם "ברוך שמיא", שמעתי לפתע מאחוריי צעקות איומות, שכתרגום חופשי מאנגלית לעברית פירושו: "אל תדבר אתי יותר". במקרים כאלו, בדרך כלל הדבר הכי טוב זה להמשיך את התפילה הלאה מבלי להתייחס למאורע, ותוך דקה של מיני המולה, הציבור מסתנכרן עם התפילה וממשיכים הלאה כאילו דבר לא קרה. אך במקרה זה, משום שראיתי את המתבייש חיזור ממש, ניגשתי לאבי מורי שליט"א שהיה בקרבותי, ולאחר המחילה ביקשתי ממנו שילך למתבייש החיזור ויבקש ממנו ברכה על אחי – בנו, לזקש"ק, השנה! (לאחר שכבר למעלה מתשע שנים לא זכה להיפקד). אבי מורי אץ רץ לכיוונו, ובעוד המבייש רועם על המתבייש בקול גדול, תפס אבי את ידו של המתבייש וביקש ברכה. הציבור לא הבינו מה קורה שם... אבל בס"ד, המתבייש, שהיה גם גביר וגם ת"ח, ברך את אחי בזקש"ק. כעת, לאחר תשעה חודשים בדיוק, נולד לאחי בן זכר בסימן טוב ובמזל טוב! ללא שום טיפול! בוודאי שכל התפילות, הקבלות והצדקות שעשו בני המשפחה והחברים לישועתם, פעלו רבות גדולות ונצורות בשמים, אך דבר מדהים הוא, "שהקש ששבר את גב הגמל", היה המקרה האחרון שסיים את תשע וחצי שנות הציפייה, בבשורה מרגשת ונפלאה. ואספר גם על מקרה נוסף, בו הייתי אני 'גיבור הסיפור', המתבייש.

היה זה באחד מכינוסי 'עונג שבת' שערכתי בעיר רמת גן, המיועדים הן לגברים והן לנשים, בהפרדה מלאה כמובן. היתה זו שבת עמוסה ביותר, ואני סיפרתי סיפור מסויים אודות מרן הגר"ע יוסף זצ"ל. לפתע קמה אשה מעבר למחיצה והחלה לצעוק עליי בקול גדול: "יימח שמך, שתמות היום! אתה רשע! וכו'... כך קיללה אותי בערך 20 קללות, מבלי לחזור על קללה אחת פעמיים (לאחר מעשה התברר כי אותה אשה איננה בקו הבריאות, ישלח לה ה' רפוי"ש במהרה) לפתע ראיתי בחור גבוה ורחב, שישב קיצוני משמאל, מתרומם במהירות, ובפנים חמורי סבר צועד בצעדים רחבים ומהירים לכיון מקור הצעקות. אני כבר חישבתי בראשי האם יהיה מותר להזמין בשבת אמבולנס... אך מה רבה הייתה פליאתי שהבחור נעצר דווקא אצלי.

כעת כבר חשבתי שעליי להזמין אמבולנס עבורי... אך הבחור הרכין את ראשו, ובחצי ציווי חצי בקשה, הורה לי לברך אותו בזיווג הגון...

ברכתי אותו, ובאותה שנייה נהפכתי להיות 'באבא'... כולם באו לבקש ממני ברכה, כי הבינו את הפוטנציאל. ב"ה, כעבור שנה אותו בחור עמד תחת החופה. (ע"פ גיליון זה השער' מתוך 'תפארת נוי')

נצור לשונך

העונש על דבור לשון הרע על צדיקים

ספר הרה"ק רבי מאיר אבוחצירא זיע"א: בדרכו לעבר ארץ ישראל, הזדמן מור אבי הבבא סאלי זיע"א לאלג'יר, בה נערכה סעודה מכובדת לכבוד האורח הקדוש, אליה נאספו כמה וכמה אנשים מחשובי העדה. כטוב לב הנוכחים במשקה, קם אחד המשתתפים ונשא את דבריו, בין הדברים נשמעו מפיו דבורים שאינם ראויים על אחד הצדיקים.

כששמע מור אבי את דבריו, נחרד ואמר, "איך יתכן שכך מדברים על צדיק", קיצר את הסעודה, ברך ברכת המזון והזדרז לעזוב את הארוע. כשעמד לצאת מהבית בחפזון, אמר, "מסופקני אם בית כזה שדברו בו לשוה"ר על צדיק, יחזיק מעמד".

כידוע מעודו נזהר היה ביותר מלהוציא מפיו דבר לא טוב חלילה, ביודעו כי מה שהוא אומר יתקיים במלואו, ע"כ חשש ואמר זאת בלשון ספק. כעבור 3 חודשים נחרדו העוברים ברחוב לחזות כיצד מתמוטט לפתע אותו בית ללא שום סבה נראית לעין, רק בעזרתו יתברך, לא ארעו פגיעות בנפש בקריסת הבית. (תולדות הבבא סאלי)

שביבי אור

המדה העשירית – תתן אמת ליעקב

העם הנבחר נקרא בשני שמות: יעקב וישראל. ישראל - לשון שררה, אלו הנבחרים שבעמ"י, הצדיקים. יעקב – אלו הבינוניים, הפשוטים.

הצדיקים והחסידים שמתנהגים עם בוראם לפני משורת הדין ומהדרים בקיום המצוות אף למעלה מן החיוב, מסייעים לחבריהם בלי חשבונות אישיים.

לעומתם, הבינוניים המתנהגים בדין וביושר ואינם יודעים לרומם את עצמם להנהגות גבוהות של ותרנות, באותה מדה נוהגים גם כלפי עבודת ה' שלהם.

לכאורה, אותם אנשים המתנהגים רק בדין מגיע להם הנהגה דומה מאת ד' יתברך. אך בהנהגה זו של "תתן אמת ליעקב" הקב"ה מרחם גם עליהם לפי מצבם לתקנם. כך האדם יתחסד עם מי שבד"כ עומד על שלו לפי הדין.

סגולת הספר "תומר דבורה": יזכה לתשובה המעולה בכל התשובות ע"י סבילות העלבונות (קול בוכים)

לקבלת העלון במייל שלחי בקשה למייל: tzniutw@gmail.com. כמו"כ המעוניינת להפיץ את העלון תיצור קשר בפל' 052-7697432.

העלון מוקדש לעילוי נשמת: ר' חיים חטאתו בן ביה ז"ל, ר' יוסף בן ורדה ז"ל, ר' דוד בן רחל ז"ל, ר' עמרם בן פרחא ז"ל, ר' חיים בן רחל ז"ל, רחל בת תמו ז"ל, מזל בת סוליקה ז"ל, עישה אליס בת תמו ז"ל, דינה בת ורדה ז"ל, אושרת בת מרים ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.